

tilhørende bidrag udbetales til barnets værge, medens overskydende beløb udbetales til kommunekassen. Ordningen var foreslået i landsrådets samling i 1952, hvor den blev begrundet med, at den ville have stor økonomisk betydning for kommunerne. Bag forslaget lå også ønsker om at tilnærme sig det danske system. Allerede i landsråds-samlingen i 1948 blev det foreslået, at flere bidragspligtige skulle betale fuldt bidrag, men således at bidragene udbetaltes til moderen. Denne vedtagelse blev ikke ført ud i praksis. Den tidligere ordning, hvorefter bidrag af sædvanlig størrelse fordeltes på de bidragspligtige, hvor flere var dømt, hvilede på praksis. I regulativ af 15. marts 1929 angående underholdsbidrag til børn født uden for ægteskab findes ingen bestemmelse om, hvordan der skal forholdes, når der må antages at foreligge samleje med flere i avlingstiden.

Den ordning, som landsrådet ønsker indført i Grønland, svarer til den ordning, der gjaldt i Danmark efter lov nr. 130 af 27. maj 1908. Ordningen medførte et meget betydeligt administrativt besvær i forbindelse med inddrivelsen af bidragene, der ikke alene omfattede moderens inddrivelse af anparten for hver af de bidragspligtige, men også bidragspligtiges eventuelle regreskrav mod hinanden, hvis det solidariske ansvar havde været gjort gældende. Ordningen gjorde også en udlagt mand interesseret i at inddrage så mange som muligt i sagen, ligesom de bidragspligtige måtte have en ikke særlig ønskelig interesse i at følge med i hindandens økonomiske forhold.

Ved lov nr. 130 af 7. maj 1937 gik man i Danmark over til at pålægge hver af flere bidragspligtige fuldt bidrag, således at beløb udover ét normalbidrag skulle indgå i bidragsfonden.

Til støtte for den af landsrådet foreslåede ordning kan anføres, at det kan være urimeligt og ligesom have pønål karakter, at man til fordel for det offentlige indkræver mere end det, der er nødvendigt til barnets underhold og udbetales hertil. Herved har det offentlige i Danmark fået ret betydelige beløb, som i mange tilfælde må antages at være betalt på bekostning af mindrebemidlede bidragspligtiges hustruer og ægtebørn. Der er herved også taget i betragtning, at kun én af flere bidragspligtige kan være barnets fader.

På den anden side vil anpartsordningen muligt kunne betyde, at den bidragsberettigede i flere tilfælde end nu ikke får bidraget eller hele bidraget fra de bidragspligtige, fordi der efter erfaringerne fra Danmark er større vanskeligheder med at få det fulde bidrag ind, og i hvert fald nemt medgår lang tid, når man først søger en del hos hver enkelt.

Ordningen må derfor forudsætte en indstilling hos forsorgsmyndighederne til at yde en tilsvarende øget indsats med hensyn til forskudsvis udbetaling af bidrag, således at den humane indsats over for de bidragspligtige ikke til syvende og sidst må bæres af barnet.

Man finder, alle forhold taget i betragtning, at det vil være betænkeligt at gå tilbage til den ordning, som man forlod i 1953.

Til § 20.

Bestemmelsen er formuleret som den danske lovs § 19. Bestemmelsen om underholdsbidrag til moderen omkring nedkomsten og i tiden omkring hendes barselfærd er ny i Grønland. I det øvrige Danmark pålægges der ikke faderen bidrag til barselfærden, hvis moderen føder gratis på Rigshospitalet eller den Jydske Fødselsanstalt. Også i Grønland kan moderen føde gratis, og barselfærdsbidrag vil derfor normalt ikke komme på tale.

Bidrag til moderens underhold pålægges, uanset om hun har afholdt udgifter dertil. Har hun i den pågældende periode af 2 måneder før og 1 måned efter fødselen oppebåret socialhjælp, kræver det offentlige bidraget. På samme måde må i Grønland underholdshjælp til moderen i tiden omkring fødselen betyde, at faderens bidrag til hendes underhold indgår i kommunekassen.

Det er en betingelse, for at moderen kan få bidrag i anledning af indtruffen abort, at hun kan dokumentere udgifter f. eks. tabt arbejdsfortjeneste eller udgifter til lægebehandling eller hospitalsophold. Disse sidste forhold vil i Grønland ikke medføre udgifter for moderen, men i medfør af stk. 4 kan det offentlige så søge bidrag fastsat. I tilfælde af dødfødsel kan moderen uden nærmere dokumentation få bidrag til sit eget underhold 2 måneder før og 1 måned efter fødslen. Hun kan tillige få bidrag til barselfærd, hvis den har medført udgifter for hende, samt udgifter ved barnets begravelse.

Til § 21.

Bestemmelsen svarer til § 26 i lov nr. 131 af 7. maj 1937, som er opretholdt ved den nye danske børnelovs § 22, stk. 3, men den er formuleret som gældende både for ægtebørn og for børn uden for ægteskab, når der er fastslået faderskab til barnet. Den er en følge af den i grønlandsk ret nye regel, at barn uden for ægteskab tager arv efter sin fader, jfr. arvelov for Grønland § 5.

Bestemmelsen er formuleret generelt således, at den omfatter alle bidragsforpligtelser, der kan påhvile en mand eller kvinde over for deres børn. Bidraget bortfalder ved dødsfald, idet barnet tager